

Studiereis Marrakech 2018

Rond 10:45 op zondagochtend 4 maart komen de eerste auto's aanrollen op het plein van het CLV. Leerlingen uit de GLF klassen van 5 havo en 6 vwo stappen uit en begroeten elkaar, Het enthousiasme is van hun gezichten af te lezen. Deze zondagochtend is namelijk een heel bijzondere; om 15:00 uur vertrekt het vliegtuig dat deze leerlingen naar Marrakech zal brengen, een toonaangevende, oude stad in Marokko. Na een korte begroeting door meneer Neerken kunnen de leerlingen afscheid nemen van hun ouders en vertrekken ze richting Schiphol.

Na een vlucht van vier uur komt de groep aan in Marrakech. Wat gelijk opvalt is de temperatuur, die toch een heel stuk aangenamer is dan in ons kikkerlandje. Per bus worden we vervoerd naar onze verblijfspot voor de week, Riad Carole. 'Orde' is niet het beste woord om het centrum van Marrakech mee te beschrijven. Scooters, ezels en busjes vliegen je om de oren en het laten klinken van de claxon is geen uitzondering. Ons Riad ligt in de Medina, de oude, ommuurde stad van Marrakech. Tijdens onze rit naar de Riad zien we tientallen kraampjes van kooplieden die hun potjes, pannetjes, kruiden, lederwaren en nog veel meer aan ons aanbieden. We komen gelukkig allemaal gezond en wel aan op onze bestemming. In de Riad, wat letterlijk binnenplaats betekent, worden we ontvangen door Jawad, de gastheer van het Riad. We krijgen onze kamers te zien en kunnen aanschuiven voor onze eerste Marokkaanse maaltijd. Op het menu staat Kip en Kefta, beiden geserveerd in een Tajine, dit is een traditionele Marokkaanse schaal waar eten in bereid en geserveerd wordt. Met een volle maag zijn we klaar om ons bed in te duiken. Op naar de volgende dag!

We worden de eerste ochtend wakker in Marrakech, niet van onze wekker, maar van de eerste gebedsoproep die luidkeels over de straten wordt uitgeroepen om half 5 's ochtends. Na een korte nacht schuiven we aan bij het ontbijt dat Jawad voor ons heeft klaargezet. Daarna lopen we richting het busstation, omdat de bus ons moet vervoeren naar Tamesloht, een dorpje buiten Marrakech, waar we een kinderopvang gaan bezoeken die opgericht is door de Nederlandse Dorine Eijkman-Severiens. Onder de kinderen in de opvang staat ze bekend als Madou, wat grootmoeder betekent. Madou gaf ons een rondleiding waarbij ze ons vertelde over de geschiedenis en de uitbouw van de opvang. Ze begon in haar eentje in een klein gebouwtje met als enige doel een goede toekomst te kunnen geven aan kinderen die hier normaal nooit kans op zouden hebben. Ze vertelde ons een verhaal over hoe ze jaren geleden in geldnood zat. Vervolgens vertelde ze dat er een grote man haar toen nog kleine opvang had bezocht om te kijken hoe het eraan toe ging. De man was ontroerd en wilde haar een hand geven, in zijn hand voelde Madou een grote stapel geld zitten die ze mocht houden voor de opvang. Toen ze vroeg hoe de man heette, antwoordde hij: Badr Hari. Verhalen als deze maakten het bezoek indrukwekkend. Na Tamesloht keerden we terug naar Marrakech om inkopen te doen voor de kookworkshop die we die avond zouden krijgen. We kregen kookles van Gemma, een vrouw die al langere tijd woonde in Marrakech. Zij en haar collega's hielpen ons bij het bereiden van heerlijk Marokkaans eten waar we daarna zelf van mochten genieten. Na een drukke dag keerden we terug naar ons Riad om ons voor te bereiden op de volgende dag.

De tweede dag stond in het teken van Ouzoud, een plaatsje ver buiten Marrakech dat bekend staat om haar indrukwekkende watervallen. Na een rit van twee en een half uur stapten we uit onder het

genot van een zware regenbui. We lieten ons de pret echter niet drukken en gingen op weg naar de watervallen. Met natte kleren kwamen we aan bij de watervallen en werd het moment genomen voor een veelvoud aan foto's. Vervolgens verlieten we de watervallen om de camping van Paul te bezoeken, een echte wereldburger die zich gesetteld heeft in Ouzoud. Op weg naar de camping werden we echter verrast door een grote groep apen die maar al te graag een knuffel aan ons wilden uitdelen. Paul vertelde ons over hoe hij Afrika was doorgereisd om uiteindelijk uit te komen in Marokko waar hij een camping was begonnen. Paul was een man die nergens een thuis had en zich tegelijk overal thuis kon voelen. Na een indrukwekkende dag keerden we terug naar het Riad waar we wederom te eten kregen van Jawad. Het einde van de reis was helaas al in zicht.

De laatste dag bleven we in Marrakech om wat bijzondere plekken in de stad te bezoeken. We begonnen met de Jardins Majorelles, een rustgevende tuin in het centrum van Marrakech, opgericht door de modeontwerper Yves Saint Laurent. Mede door het mooie weer was deze tuin een oase aan rust in de drukke koningsstad. Na het bezoek aan de tuin vertrokken we te voet richting de Mella, de joodse wijk in Marrakech waar tegenwoordig nog zo'n 200 joden wonen. De rest van de dag bestond uit vrije tijd voor de leerlingen dus het was tijd om wat souvenirs in te slaan voor het thuisfront. Na een middag vol afdingen en discussiëren met Marokkaanse kooplieden gingen we naar het dakterras van een mooi restaurant om ons laatste avondmaal te nuttigen in Marrakech.

De volgende dag moesten we vroeg opstaan om onze vlucht te halen terug naar de lage landen. Nadat alle leerlingen met enige moeite hun stoel in het vliegtuig konden vinden, kon de terugreis naar Schiphol beginnen. Een schokkerige vlucht later kwamen we aan in Nederland.

We kunnen met de hele groep terugkijken op een reis vol bijzonderheden en leerzame gebeurtenissen. We zijn een hoop te weten gekomen over de Marokkaanse cultuur en de inwoners van dit indrukwekkende land. We hebben de vreemdheid beleefd en het is gek: je ziet nu beter hoe waardevol en hoe betrekkelijk onze eigen manier van samenleven is. Een mooie herinnering om te delen en één om nooit te vergeten.